

İlgili Kanun / Madde
6356 S. STK/39

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/3703

Karar No. 2025/5646

Tarihi: 01.07.2025

- TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNDEN YARARLANMA
- TİS HÜKÜMLERİNDEN İŞE GİRDİĞİ TARİHTEN İTİBAREN YARARLANMA KOŞULLARINI SAĞLADIĞINDA YARARLANACAĞI
- İŞÇİNİN İŞE GİRMEDEKİ ÖNCEKİ İŞÇİLER İÇİN GETİRİLEN TİS HÜKMÜNDEN YARARLANMAYACAĞI

ÖZETİ: Toplu iş sözleşmesinin ücret zammına ilişkin bu maddesinde, 01.07.2019 tarihinde yapılacak olan iyileştirme ve zammın 01.07.2019 tarihi itibarıyla çalışan işçi ücretlerine uygulanacağı açıkça ifade edilmiştir. 01.07.2019 tarihinde davalı işyerinde çalışması bulunmayan davacının bu iyileştirme ve zamdan yararlanması mümkün değildir. Bu durumda davacının 19.09.2019-31.12.2019 dönemi bakımından toplu iş sözleşmesinin ücret zammı dışındaki diğer hükümlerinden, toplu iş sözleşmesinden yararlanma şartlarını taşımak kaydıyla yararlanabileceğini; ancak toplu iş sözleşmesinde öngörülen ücrete ilişkin zam oranından yararlanamayacağını kabul etmek gerekir. Başka bir deyişle; davacının 19.09.2019 tarihinden sonra toplu iş sözleşmesinden kaynaklanan diğer alacaklara hak kazanması mümkün ise de bu alacakların hesabında işe giriş tarihi itibarıyla hak edilen ücret miktarı aynen korunmalıdır. Hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının mevcut ücretine 07.08.2019 tarihi itibarıyla iyileştirme yapıldıktan sonra %8 toplu iş sözleşmesi zammı uygulanması isabetsiz

olduğu gibi ücretin tespitinde yapılan hesaplamalar da hatalı olup denetlenmemektedir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı Çukurova Üniversitesi Rektörlüğüne (Üniversite) bağlı Hastanede 07.08.2019 tarihinden itibaren iş sözleşmesi ile kadrolu işçi olarak çalıştığını, müvekkilinin Türkiye Sağlık İşçileri Sendikası üyesi olduğunu, ücrete bağlı hakları ile sosyal yardımlarının ödenmediğini, işyerinde 01.07.2019-30.06.2021 tarihleri arasında yürürlükte bulunan toplu iş sözleşmesindeki zamların müvekkiline uygulanmadığını ileri sürerek toplu iş sözleşmelerinden kaynaklanan ücret zammı, ikramiye, sosyal yardım, taşıt yardımı, görev tazminatı, ek ödeme alacakları ile ilave tediye, ulusal bayram ve genel tatil ücretinin davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının 15.09.2019 tarihinden itibaren müvekkili Üniversiteye bağlı Hastanede engelli kadrosunda işçi olarak çalıştığını, 10.07.2018 tarihli ve 30474 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin 8. maddesi uyarınca davacının İşkolları Yönetmeliği'nin 17 sıra numaralı sağlık ve sosyal hizmetler işkolu kapsamında olmadığını, davacının 10 sıra numaralı ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkoluna tescilinin yapıldığını, davacının mali ve sosyal haklarının 03.12.2019 tarihinde imzalanan toplu iş sözleşmesi hükümlerine göre değerlendirilmesinin mümkün olmadığını, davacının geçmişe dönük herhangi bir alacağıın bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının davalı bünyesinde Hastane hizmetleri kapsamında faaliyette bulunduğu, 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun 4/2 maddesi ile İşkolları Yönetmeliği'nin 3. maddesi uyarınca davacının çalıştığı bölümün sağlık ve sosyal hizmetler sınıfında yer aldığı, dolayısıyla Türkiye Sağlık İşçileri Sendikası ile Kamu İş - Sendika arasında imzalanan toplu iş sözleşmesi hükümlerinden davacının yararlanması gerektiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacının 07.08.2019

tarihinde davalı bünyesinde çalışmaya başladığı, sendika üyeliğinin 19.08.2019 tarihinde olduğu, buna göre 03.12.2019 imza tarihli ve 01.07.2019-30.06.2021 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinden işe giriş tarihi olan 07.08.2019 tarihi itibarıyla yararlanacağı tespiti ile hesaplama yapılan bilirkişi raporunun hükme esas alınmasının yerinde olduğu, dosya kapsamı, mevcut delil durumu ve ileri sürülen diğer istinaf sebepleri dikkate alındığında, İlk Derece Mahkemesinin hukuki değerlendirmesinde, gerekçesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesi ile davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde; davacının İşkolları Yönetmeliği'nin 17 sıra numaralı sağlık ve sosyal hizmetler işkolu kapsamında olmadığını, 10 sıra numaralı ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar işkoluna tescilinin yapıldığını, bu nedenle dava konusu toplu iş sözleşmesinden yararlanmasının mümkün olmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davacı işçinin dava konusu toplu iş sözleşmesinden yararlanıp yararlanamayacağı ile dava konusu alacaklara hak kazanıp kazanmadığına ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilini aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir .

2. Somut dosyada davacının hastane hizmetlisi olarak hastane işyerinde çalıştığının anlaşılmasına göre toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmasında bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

Ne var ki toplu iş sözleşmesinin ücret zammına ilişkin hükmünün uygulanmasında hata yapıldığı görülmektedir. Şöyle ki davacı, davalı işyerinde 07.08.2019 tarihinde çalışmaya başlamış olup toplu iş sözleşmesinin tarafı olan sendikaya 19.08.2019 tarihinde üye olmuştur. İşyerinde uygulanan 03.12.2019 imza tarihli ve 01.07.2019-30.06.2021 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinin 37. maddesinde "01.07.2019 tarihi itibarıyla çalışan işçilerden ücretleri 01.07.2019 tarihi itibarıyla 116,67 TL'nin altında kalan işçilerin ücretlerine, 116,67 TL'yi geçmemek üzere gündeliklerine 5,00 TL iyileştirme zammı uygulandıktan sonra, 01.07.2019 tarihinde almakta oldukları ücretlerine %8, 01.01.2020 tarihinde almakta oldukları ücretlerine %4 zam uygulanacağı" düzenlenmiştir. Toplu iş sözleşmesinin ücret zammına ilişkin bu maddesinde, 01.07.2019 tarihinde yapılacak olan iyileştirme ve zammın 01.07.2019 tarihi itibarıyla çalışan işçi ücretlerine uygulanacağı açıkça ifade edilmiştir. 01.07.2019 tarihinde davalı işyerinde çalışması bulunmayan davacının bu iyileştirme ve zamdan yararlanması mümkün değildir. Bu durumda davacının

19.09.2019-31.12.2019 dönemi bakımından toplu iş sözleşmesinin ücret zammı dışındaki diğer hükümlerinden, toplu iş sözleşmesinden yararlanma şartlarını taşımak kaydıyla yararlanabileceğini; ancak toplu iş sözleşmesinde öngörülen ücrete ilişkin zam oranından yararlanamayacağını kabul etmek gerekir. Başka bir deyişle; davacının 19.09.2019 tarihinden sonra toplu iş sözleşmesinden kaynaklanan diğer alacaklara hak kazanması mümkün ise de bu alacakların hesabında işe giriş tarihi itibarıyla hak edilen ücret miktarı aynen korunmalıdır. Hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının mevcut ücretine 07.08.2019 tarihi itibarıyla iyileştirme yapıldıktan sonra %8 toplu iş sözleşmesi zammı uygulanması isabetsiz olduğu gibi ücretin tespitinde yapılan hesaplamalar da hatalı olup denetlenememektedir.

Ayrıca hükme esas alınan bilirkişi raporunda bir kısım hesaplamaların 14.04.2020 tarihine kadar yapıldığı ikramiye yönünden ise Mayıs 2020 dönemine ilişkin hesaplama yapıldığı anlaşılmaktadır. Ne var ki dava dosyasındaki arabuluculuk son tutanağı 08.04.2020 tarihli olup bu tarihten sonraki dönem için muaccel olan alacaklar bakımından arabuluculuk dava şartının gerçekleştiğinden de söz edilemeyeceği dikkate alındığında, yapılacak hesaplamada hem son tutanak tarihinin hem de alacakların muaccel olduğu tarihin göz önünde bulundurulması gerekir.

Belirtilen yönler gözetilmeden hatalı hesap ve tespitler içeren bilirkişi raporuna itibarla yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA**,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA**,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

01.07.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.